

steriet foruden disse ansatte Embedsmænd efterhaanden afgaae, og i Henhold til en derom aarlig forelagt Redegjørelse, tilstaaes til ovennævnte Medhjælpssum et Tillæg af indtil 1,196 Rd. aarlig.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870 og bliver at underkaste en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80.

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

Udenrigsministeriets Forretningsomraade er saa naturlig givet, at der ikke let kan opstaae Spørgsmaal om i Forhold til de andre Ministerier at forsøge eller at formindste det, og ligesom en af de væsentligste Grunde, der have gjort det ønskeligt at samle de øvrige Ministeriers Organisationsbestemmelser i en fælles Lov, derfor ikke er tilstede for Udenrigsministeriets Bedkommende, saaledes udfordrer ogsaa de det underlagte Forretningers særlige Natur en i flere Henseender eiendommelig Organisation af den ministerielle Tjeneste.

Saa vel før som efter 1848 har Udenrigsministeriets Organisation derfor tildeels været forskjellig fra den, der var gennemført ved de andre øverste Regjeringsmyndigheder. Enheden i Bestyrelsen maa nødvendigvis være tilstede ikke alene i Ministerens Person, men ogsaa i Ministeriet selv; det til dette henhørende Personale er ved sin eiendommelige Udvikling og ved Forretningernes Betskaffenhed i flere Henseender anderledes stillet end andre ministerielle Embedsmænd, og mere end i noget andet Ministerium er det af Bigtighed, at den indre og den ydre Tjeneste staae i et saadant indbyrdes Forhold, at Overgangen fra den ene til den anden kan skee let og hyppigt. I sidstnævnte Henseende turde det navnlig anbefale sig, ikke blot at de i Udlandet anvendte Embedsmænd modtage deres første Uddannelse i Ministeriet, men ogsaa at de senere, og forinden de avancere op til Chefposterne, faae Leilighed til i en høiere og selvstændigere Embedsvirksomhed i Ministeriet at see, hvorledes det Hele samler sig i Midtpunktet, og ved et længere Ophold her fornye det Kjenndskab til de indre Forhold, som de danske Repræsentanter i Udlandet bør være

i Besiddelse af, men som let tabes, naar de Paagældende fra deres Ungdom af udelukkende have tjent i Udlandet og kun med lange Mellemrum have været hjemme i korte Besøg. Og ligesaa vigtigt er det, at Embedsmændene i Ministeriet have tilstrækkelig Erfaring om, hvorledes Forretningerne udføres ved Gesandtskaberne, deels for at kunne behandle Sagerne saaledes som det udfordres, for at Gesandtskaberne paa den bedst mulige Maade kunne føre dem videre, deels fordi det til Opfatning af den politiske Situation er af Bigtighed, at Indberetningene læses med de samme Forudsætninger, hvorunder de skrives. — Som bekjendt er allerede et Skridt gjort i denne Retning ved den for nogle Aar siden foretagne Forandring ved Legationssekre-tairposterne, idet Secretairene ere satte til Ministerens Disposition og altsaa ogsaa afperlende kunne beordres hjem for i nogen Tid at arbejde i Ministeriet. Men denne Foranstaltning alene er ikke tilstrækkelig, og en yderligere Gjennemførelse af Principet vil vistnok i mange Henseender komme an paa Bestyrelsen selv; men for er væsentlig Deel vil Muligheden heraf dog ogsaa være afhængig af de Forhold, hvorunder de inden- og udenlandske Embedsposter gjensidigen stilles.

Efter Udenrigsministeriets Organisation ved Kgl. Resol. af 30te December 1853 cfr. Resol. af 11te December 1848 udførtes den indre Tjeneste af 13 kongelige Embedsmænd. Efterhaanden og sidst ved den i Begyndelsen af 1866 foretagne Reduction er dette Antal nedsat til 9, nemlig en Directeur for det samlede Ministerium, 2 Departementssecretairer, 2 Fuldmægtige og 4 Cancellister, hvorhos det i Overensstemmelse med det almindeligt vedtagne Princip er